

**Ko reikia, kad Lietuvos
miestai taptų draugiški
vaikams?**

Judėjimas skirtingais greičiais

Vaikams draugiška valdysena miestuose, bendruomenėse, organizacijose – čia nėra vieno etalono, vieno griežto modelio.

Galima mokytis iš skirtingų modelių ir metodikų, taikyti atskirus Vaikams draugiškų miestų iniciatyvos komponentus nesiekiant formalaus UNICEF pripažinimo/ženklų - svarbu rezultatas, poveikis stiprinant vaiko teisių įgyvendinimą.

UNICEF metodinė pagalba gali būti taikoma tiek, kiek miestai ir bendruomenės turi pajėgumų ir motyvacijos siūlomas veiklos schemas pasiimti, pritaikyti.

Finansavimo klausimas

UNICEF Lietuvos nacionalinis komitetas vienas pats neturi išteklių finansuoti Vaikams draugiškų miestų iniciatyvos plėtros proceso, didelė dalis savivaldybių tikriausiai irgi (o gal?) – todėl būtina nacionalinė parama.

Platformos klausimas

Būtina sukurti nacionalinę Vaikams draugiškų miestų iniciatyvos koordinavimo ir bendradarbiavimo platformą.

Platforma neturi būti nesudėtinga - prieiga prie „gyvų“ dokumentų, mokomosios medžiagos, sukauptų pavyzdžių, įgalinti savivaldybių savitarną, koordinatorių bendradarbiavimą, savarankišką Vaikams draugiškų miestų iniciatyvos procesų valdymą.

Vienodos kokybės klausimas

Būtina standartizuoti Vaikams draugiškų miestų iniciatyvos metodinį taikymą, vaikų padėties analizės ir veiksmų planavimo metodiką raiškiau sieti su JT Vaiko teisių konvencijos nuostatomis, Darnaus vystymosi tikslais.

Būtina sukurti ir įdiegti duomenų kaupimo ir valdymo procesus.

Optimizavimo klausimas

Būtina tęsti Vaikams draugiškų miestų iniciatyvos optimaliausio koordinavimo modelio paieškas.

Regioniniai koordinatoriai, išoriniai ekspertai.

Kartu ieškokime tiesiausio kelio tapti Vaikams draugišku miestu.

